

Odbor za Ustav, Poslovnik
i politički sustav
Klasa: 012-02/13-01/02
Urbroj: 6521-1-13-18
Zagreb, 16. prosinca 2013.

**PREDSJEDNIKU
HRVATSKOGA SABORA**

Predmet: Prijedlog promjene Ustava Republike Hrvatske

Na temelju odredbe točke II. Odluke o utvrđenom Nacrtu promjene Ustava Republike Hrvatske, a sukladno odredbi članka 60. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, broj 81/13.), Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav podnosi Prijedlog promjene Ustava Republike Hrvatske.

Za izvjestitelja na sjednici Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela Odbor je odredio zastupnika Peđu Grbina, predsjednika Odbora.

PREDSJEDNIK ODBORA

Peđa Grbin

HRVATSKI SABOR

PRIJEDLOG PROMJENE USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE

Zagreb, prosinac 2013.

PRIJEDLOG PROMJENE USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE

Članak 1.

U Ustavu Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst) u članku 4. stavku 1. riječi: „područnu (regionalnu)“, zamjenjuju se riječju: „regionalnu“.

Članak 2.

U članku 15. stavku 2. riječi: „za donošenje organskih zakona“, zamjenjuju se riječima: „određenom za promjenu Ustava“.

Članak 3.

U članku 31. stavku 4. iza riječi: „propisana zakonom,“ dodaju se riječi: „kaznena djela teških ubojstava propisana posebnim zakonom“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„Za kaznena djela iz stavka 4. ovoga članka kazneni progon može se poduzeti i nakon što je istekao rok zastare kaznenog progona.“

Članak 4.

Članak 79. mijenja se i glasi:

„Članak 79.

Zasjedanje Hrvatskoga sabora saziva predsjednik Hrvatskoga sabora. Predsjednik Hrvatskoga sabora dužan je sazvati zasjedanje Hrvatskoga sabora na zahtjev Predsjednika Republike, Vlade Republike Hrvatske ili jedne trećine zastupnika.“.

Članak 5.

U članku 83. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Zakon kojim se uređuju prava nacionalnih manjina, zakon kojim se uređuju pitanja važna za izvršavanje dužnosti i rad Ustavnog suda Republike Hrvatske i zakon kojim se uređuje provedba Ustava, donose se po postupku određenom za promjenu Ustava. Hrvatski sabor može, većinom glasova svih zastupnika, odlučiti da se i drugi zakon doneše po postupku određenom za promjenu Ustava.“.

U stavku 2. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 6.

U članku 87. u stavku 3. riječi: „deset posto od ukupnog broja“, zamjenjuju se riječima: „200.000“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„Referendum se ne može raspisati o pitanjima:

- koja se odnose na ograničavanje ili umanjivanje ljudskih prava i temeljnih sloboda sadržanih u glavama II. i III. Ustava,
- koja se odnose na obveze koje proizlaze iz međunarodnih ugovora, osim potvrđivanja, otkazivanja ili povlačenja iz tih ugovora,
- koja se odnose na donošenje i izvršenje proračuna i porezni sustav,
- koja se odnose na obranu i nacionalnu sigurnost,
- koja se odnose na izbore i imenovanja u djelokrugu Hrvatskoga sabora.“.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„Odluka na referendumu o prijedlogu za promjenu Ustava, ustavnog zakona te drugog akta ili odluke za čije je donošenje potrebna dvotrećinska većina glasova svih zastupnika, donesena je ako se za prijedlog izjasnilo više od pedeset posto od ukupnog broja birača upisanih u popis birača za taj referendum.“

Iza stavka 5. dodaju se novi stavak 6. i stavak 7. koji glase:

„Odluka na referendumu o prijedlogu organskog zakona te drugog akta ili odluke za čije je donošenje potrebna većina glasova svih zastupnika, donesena je ako se za prijedlog izjasnilo više od četrdeset posto od ukupnog broja birača upisanih u popis birača za taj referendum pod uvjetom da je tako ostvarena većina od ukupnog broja birača koji su pristupili referendumu.

Odluka na referendumu o prijedlogu zakona te drugog akta ili odluke za čije je donošenje potrebna većina glasova zastupnika, ako je na sjednici nazočna većina zastupnika, donesena je ako se za prijedlog izjasnilo više od dvadeset pet posto od ukupnog broja birača upisanih u popis birača za taj referendum pod uvjetom da je tako ostvarena većina od ukupnog broja birača koji su pristupili referendumu.“

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 8. i 9.

Članak 7.

U članku 93. stavku 2. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 8.

U članku 117. stavku 2. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 9.

U članku 129. u podstavku 4. na dva mesta riječi: „područne (regionalne)“ u određenom padežu, zamjenjuju se riječju: „regionalne“, u odgovarajućem padežu.

Članak 10.

Naziv Glave VI. mijenja se i glasi:

„VI. MJESNA, LOKALNA I REGIONALNA SAMOUPRAVA“

Članak 11.

U članku 133. stavku 1. riječi: „područnu (regionalnu)“, zamjenjuju se riječju: „regionalnu“.

U stavku 2. riječi: „područnih (regionalnih)“, zamjenjuju se riječju: „regionalnih“.

Članak 12.

U članku 134. stavku 2. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“, a iza riječi: „su županije“, dodaju se riječi: „i regije“. U drugoj rečenici iza riječi: „županije“, dodaju se riječi: „i regije“.

Članak 13.

U članku 135. stavku 2. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“, a riječi: „područnog (regionalnog)“, zamjenjuju se riječju: „regionalnog“.

U stavku 3. riječi: „područnog (regionalnog)“, zamjenjuju se riječju: „regionalnog“.

U stavku 4. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 14.

U članku 136. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 15.

U članku 137. stavku 1. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 16.

U članku 138. stavku 1. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

U stavku 2. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 17.

U članku 145. stavku 4. riječi: „područne (regionalne)“, zamjenjuju se riječju: „regionalne“.

Članak 18.

Hrvatski sabor donijet će Ustavni zakon za provedbu Ustava Republike Hrvatske u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ove Promjene Ustava.

Članak 19.

Promjena Ustava stupa na snagu danom proglašenja, osim odredbe članka 3. ove Promjene koja stupa na snagu 1. siječnja 2014.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE PROMJENE USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE

Ustavna osnova za donošenje Promjene Ustava Republike Hrvatske sadržana je u odredbi članka 81. Ustava Republike Hrvatske.

II. OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI PROMJENOM USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE

Odlukom o pristupanju promjeni Ustava Republike Hrvatske koju je Hrvatski sabor donio na 9. sjednici održanoj 25. listopada 2013. („Narodne novine“, broj 131/13.), odlučeno je da se pristupa promjeni Ustava Republike Hrvatske prema Prijedlogu odluke o pristupanju promjeni Ustava Republike Hrvatske, s Prijedlogom nacrtom promjene Ustava Republike Hrvatske koji je, na temelju članka 147. Ustava Republike Hrvatske, predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela grupa zastupnika u Hrvatskom saboru aktom od 10. srpnja 2013.

Vlada Republike Hrvatske u svom mišljenju od 26. rujna 2013., podržala je Prijedlog odluke o pristupanju promjeni Ustava Republike Hrvatske, s Prijedlogom nacrtom promjene Ustava Republike Hrvatske, ali je ujedno predložila promjenu teksta Prijedloga nacrtom promjene.

Nakon provedene rasprave na sjednici Hrvatskoga sabora, rasprave na 51. sjednici Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav te na temelju članka 53. Poslovnika Hrvatskoga sabora, predsjednik Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav 7. studenoga 2013. Odlukom je osnovao Radnu skupinu za izradu Prijedloga nacrtom promjene Ustava Republike Hrvatske koja je nastojala pronaći zajednička rješenja i formulirati usuglašeni Prijedlog za utvrđivanje nacrtom promjene Ustava Republike Hrvatske, uzimajući u obzir sve prijedloge za izradu Prijedloga za utvrđivanje nacrtom promjene Ustava Republike Hrvatske koje je razmatrala.

Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora 21. studenoga 2013. donio je Odluku o otvaranju javne rasprave o Prijedlogu za utvrđivanje Nacrtom promjene Ustava Republike Hrvatske koji je Radna skupina za izradu Prijedloga nacrtom promjena Ustava Republike Hrvatske izradila i uputila Odboru za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora.

Obzirom na točku II. predmetne Odluke, Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora na 53. sjednici održanoj 26. studenoga 2013. godine održao je tematsku sjednicu pod nazivom „Promjena Ustava Republike Hrvatske“.

Na temelju navedenog te nakon provedene javne rasprave i tematske sjednice, razmatrajući sve podnesene primjedbe, prijedloge i mišljenja te na temelju točke II. Odluke o pristupanju promjeni Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 131/13.), Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav na 55. sjednici održanoj 9. prosinca 2013., utvrdio je Prijedlog nacrta promjene Ustava Republike Hrvatske. Hrvatski sabor je, nakon provedene rasprave o navedenom Prijedlogu, 13. prosinca 2013., donio Odluku o utvrđenom Nacrtu promjene Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 150/13.).

Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav je na temelju točke II. Odluke o utvrđenom Nacrtu promjene Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 150/13.), a u okviru Nacrta promjene Ustava Republike Hrvatske, podnio Hrvatskom saboru Prijedlog promjene Ustava Republike Hrvatske.

Ovom Promjenom Ustava Republike Hrvatske propisuje se nemogućnost zastare, pored onih kaznenih djela za koje je nemogućnost zastare već propisana i za kaznena djela teških ubojstava te je predviđeno da će se kazneni progona za ona kaznena djela za koja ne postoji mogućnost zastare moći poduzeti i nakon što istekne rok zastare kaznenog progona utvrđen zakonom. Naime, predlagatelj je mišljenja da je odredbu članka 31. Ustava Republike Hrvatske nužno urediti na ovaj način kako bi se omogućilo i osiguralo kažnjavanje počinitelja kaznenih djela teškog ubojstva, kao jednog od najtežih kaznenih djela koje poznaće naše zakonodavstvo te kako bi bilo omogućeno pokretanje kaznenog progona za određena kaznena djela za koja je, po domaćem zakonodavstvu, već nastupila zastara. Predlagatelj se prilikom propisivanja ovakve odredbe prvenstveno vodio načelom pravednosti, kao jednim od najviših moralnih načela, koje u ovom slučaju jamči kažnjavanje svih počinitelja najtežih kaznenih djela, a pogotovo onih počinitelja kaznenih djela za čije sankcioniranje u određenom trenutku nije bilo političke ili neke druge volje. Zastara kaznenog progona nije i ne smije biti privilegija onih počinitelja kaznenih djela koje država, iz bilo kojih razloga, u određenim trenucima nije mogla ili htjela procesuirati. Dakle, retroaktivnim propisivanjem nemogućnosti zastare i za ona djela za koja je već protekao zastarni rok ostvaruje se načelo pravednosti, načelo zaštite žrtve kaznenog djela, ali se njime i štiti opće dobro jer u vrijeme kada su mnoga od tih kaznenih djela počinjena, očito je da nije postojala volja za poduzimanjem kaznenog progona. Kako je produljenjem zastarnih rokova kroz izmjenu Kaznenog zakona moguće produžiti samo one zastarne rokove koji još uvijek teku, to je radi ostvarenja gore navedenih razloga bilo potrebno intervenirati upravo u odredbe Ustava Republike Hrvatske.

Također, obzirom na raspravu na sjednici Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav te na sjednici Hrvatskoga sabora, ovom Promjenom uređen je preduvjet za izradu novog i kvalitetnijeg normativnog okvira za pitanje referenduma u Republici Hrvatskoj. Važeće ustavno i zakonodavno uredenje vezano za referendum ne pruža zadovoljavajuću pravnu sigurnost adresatima o čemu se očitovao i Ustavni sud Republike Hrvatske u Odluci broj: U-VIIR-4696/2010 od 20. listopada 2010. ("Narodne novine" broj 119/10.) te naveo kako isto „...ne predviđa unaprijed propisana pravna pravila koja su opća, predvidljiva i za njihove adresate izvjesna u pogledu nastupajućih pravnih posljedica...“. Ustavni sud Republike

Hrvatske izrijekom je upozorio na nedostatan normativni okvir Zakona o referendumu i drugim oblicima osobnog sudjelovanja u obavljanju državne vlasti i lokalne i područne (regionalne) samouprave ("Narodne novine" broj 33/96., 92/01., 44/06., 58/06., 69/07., 38/09.) Također je istaknuo kako je potrebno „...u tim okvirima...“ i Zakon o referendumu i drugim oblicima osobnog sudjelovanja u obavljanju državne vlasti i lokalne i područne (regionalne) samouprave ("Narodne novine" broj 33/96., 92/01., 44/06., 58/06., 69/07., 38/09.), „...uskladiti s pravnim standardima Venecijanske komisije, sadržanima u njezinu Kodeksu dobre prakse na referendumima, ali i postići pravnu koherentnost referendumskog prava u domaćem pravnom poretku.“.

Osim navedenih izmjena, odredila se i pravna priroda Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te Ustavnog zakona za provedbu Ustava Republike Hrvatske, u smislu njihovog donošenja, na način da je propisano da se donose po postupku „...određenom za promjenu Ustava“. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u Odluci broj: U-I-774/2000 od 20. prosinca 2000. ("Narodne novine" broj 1/01.), navodi kako, obzirom na način donošenja, „...po postupku utvrđenom za donošenje organskih zakona...“, „...pogrešno su i neodgovarajuće Ustavu... nazvani...“ te dalje navodi, radi jasnoće Odluke „...ovakva falsa nominatio ne mijenja pravnu prirodu zakona, ne čini ih pravno drugačijim od onoga što oni po Ustavu i po svom sadržaju jesu, a Ustavni sud ih ne ocjenjuje po njihovu imenu nego po njihovoj pravnoj prirodi.“.

Nadalje, izmijenjena je odredba koje uređuje „ustavnu stanku“ Sabora kako bi se što kvalitetnije uredio način rada Hrvatskoga sabora te se izmjenama odredbi o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi omogućava utvrđivanje preduvjeta za stvaranje zakonodavnog uređenja decentralizacije i regionalizacije Republike Hrvatske.

III. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI

Uz članak 1.

Odredbom članka 1. mijenja se članak 4. stavak 1. Ustava na način da je određeno kako je vlast u Republici Hrvatskoj, koja je podijeljena na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu, ograničena ustavnim pravom na lokalnu i „regionalnu samoupravu“, umjesto na dosadašnju lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu.

Uz članak 2.

Odredbom se usklađuje način donošenja ustavnog zakona koji uređuje ravnopravnost i zaštitu prava nacionalnih manjina s načinom donošenja Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Odredbom članka dopunjuje se odredba članka 31. stavka 4. Ustava te se propisuje da zastara ne može nastupiti za kaznena djela teških ubojstava te se ujedno, dodanim stavkom 5., propisuje mogućnost kaznenog progona kaznenih djela iz izmijenjenog stavka 4. i nakon što je protekao rok zastare kaznenog progona.

Uz članak 4.

Odredbom se ukida institut „ustavne stanke“ u zasjedanju Hrvatskoga sabora te se propisuje da zasjedanje Sabora saziva predsjednik Sabora, odnosno da je dužan sazvati zasjedanje Sabora kada to zatraži Predsjednik Republike, Vlada Republike Hrvatske ili jedna trećina zastupnika.

Uz članak 5.

Odredbom članka se precizira donošenje ustavnih zakona te se odredba usklađuje s člankom 2. ovoga Prijedloga. Osim toga, odredbom stavka 2. terminološki se usklađuje tekst Ustava s odredbom članka 1. ovoga Prijedloga.

Uz članak 6.

Odredbom se izmjenjuje i dopunjuje članak 87. Ustava te se određuju uvjeti potrebni za raspisivanje referenduma, razlozi kada se referendum neće raspisati te kada je odluka na referendumu donesena.

Uz članke 7. – 9.

Odredbom se terminološki usklađuje tekst Ustava s odredbom članka 1. ovoga Prijedloga.

Uz članak 10.

Odredbom se uređuje izmjena naziva Glave VI.

Uz članke 11. – 17.

Obrazloženje kao uz članke 7. - 9.

Uz članak 18.

Predlaže se donošenje Ustavnog zakona za provedbu Ustava Republike Hrvatske u roku od 3 mjeseci od dana stupanja na snagu ove Promjene, kojim će se razraditi primjena odredbi Ustava koje se ne mogu neposredno primijeniti.

Uz članak 19.

Odredbom se propisuje stupanje na snagu Promjene Ustava uz iznimku odredbe članka 3. ove Promjene koja stupa na snagu 1. siječnja 2014. godine.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU PROMJENE USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE

Za provedbu Promjene Ustava nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

ODREDBE USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 4.

U Republici Hrvatskoj državna je vlast ustrojena na načelu diobe vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu a ograničena je Ustavom zajamčenim pravom na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu.

Načelo diobe vlasti uključuje oblike međusobne suradnje i uzajamne provjere nositelja vlasti propisane Ustavom i zakonom.

Članak 15.

U Republici Hrvatskoj jamči se ravnopravnost pripadnicima svih nacionalnih manjina.

Ravnopravnost i zaštita prava nacionalnih manjina uređuje se ustavnim zakonom koji se donosi po postupku za donošenje organskih zakona.

Zakonom se može, pored općega biračkog prava, pripadnicima nacionalnih manjina osigurati posebno pravo da biraju svoje zastupnike u Hrvatski sabor.

Pripadnicima svih nacionalnih manjina jamči se sloboda izražavanja nacionalne pripadnosti, slobodno služenje svojim jezikom i pismom i kulturna autonomija.

Članak 31.

Nitko ne može biti kažnen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno zakonom ili međunarodnim pravom kao kazneno djelo, niti mu se može izreći kazna koja nije bila određena zakonom. Ako zakon nakon počinjenog djela odredi blažu kaznu, odredit će se takva kazna.

Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u skladu sa zakonom.

Samo se zakonom, u skladu s Ustavom i međunarodnim ugovorom, mogu propisati slučajevi i razlozi za obnovu postupka iz stavka 2. ovoga članka.

Ne zastarijevaju kaznena djela ratnog profiterstva, kao ni kaznena djela iz procesa pretvorbe i privatizacije, počinjena u vrijeme Domovinskog rata i mirne reintegracije, ratnog stanja i neposredne ugroženosti neovisnosti i teritorijalne cjelovitosti države, propisana zakonom, ili ona koja ne zastarijevaju prema međunarodnom pravu. Imovinska korist, ostvarena tim djelima ili povezana s njima, oduzet će se.

Članak 79.

Hrvatski sabor redovito zasjeda dva puta godišnje: prvi put, između 15. siječnja i 15. srpnja i drugi put, između 15. rujna i 15. prosinca.

Hrvatski sabor zasjeda izvanredno na zahtjev Predsjednika Republike, Vlade ili većine zastupnika.

Predsjednik Hrvatskoga sabora može uz prethodno pribavljeni mišljenje klubova zastupnika parlamentarnih stranaka sazvati Hrvatski sabor na izvanredno zasjedanje.

Članak 83.

Zakone (organski zakoni) kojima se uređuju prava nacionalnih manjina Hrvatski sabor donosi dvotrećinskom većinom glasova svih zastupnika.

Zakone (organski zakoni) kojima se razrađuju Ustavom utvrđena ljudska prava i temeljne slobode, izborni sustav, ustrojstvo, djelokrug i način rada državnih tijela te ustrojstvo i djelokrug lokalne i područne (regionalne) samouprave Hrvatski sabor donosi većinom glasova svih zastupnika.

Odluku iz članka 8. Ustava Hrvatski sabor donosi dvotrećinskom većinom glasova svih zastupnika.

Članak 87.

Hrvatski sabor može raspisati referendum o prijedlogu za promjenu Ustava, o prijedlogu zakona ili o drugom pitanju iz svog djelokruga.

Predsjednik Republike može na prijedlog Vlade i uz supotpis predsjednika Vlade raspisati referendum o prijedlogu promjene Ustava ili o drugom pitanju za koje drži da je važno za neovisnost, jedinstvenost i opstojnost Republike Hrvatske.

O pitanjima iz stavka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski sabor će raspisati referendum u skladu sa zakonom ako to zatraži deset posto od ukupnog broja birača u Republici Hrvatskoj.

Na referendumu se odlučuje većinom birača koji su pristupili referendumu.

Odluka donosena na referendumu obvezatna je.

O referendumu se donosi zakon. Zakonom se mogu propisati i uvjeti za održavanje savjetodavnog referenduma.

Članak 93.

Pučki je pravobranitelj opunomoćenik Hrvatskoga sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda utvrđenih Ustavom, zakonima i međunarodnim pravnim aktima o ljudskim pravima i slobodama koje je prihvatile Republika Hrvatska.

Svatko može podnijeti pritužbu pučkom pravobranitelju ako smatra da su, uslijed nezakonitog ili nepravilnog rada državnih tijela, tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave i tijela s javnim ovlastima, ugrožena ili povrijeđena njegova ustavna ili zakonska prava.

Pučkog pravobranitelja bira Hrvatski sabor na vrijeme od osam godina. Pučki pravobranitelj samostalan je i neovisan u svom radu.

Uvjeti za izbor i razrješenje pučkog pravobranitelja i njegovih zamjenika, djelokrug i način rada uređuju se zakonom. Zakonom se, radi zaštite temeljnih ustavnih prava, pučkom pravobranitelju mogu povjeriti i određene ovlasti u odnosu na pravne i fizičke osobe.

Pučki pravobranitelj i ostali opunomoćenici Hrvatskoga sabora za promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda imaju imunitet kao i zastupnici u Hrvatskom saboru.

Članak 117.

Ustrojstvo i poslovi državne uprave i način njihovog obavljanja uređuju se zakonom.

Određeni poslovi državne uprave mogu se zakonom povjeriti tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti.

Zakonom i drugim propisima uređuje se status državnih službenika te radno-pravni status namještenika.

Članak 129.

Ustavni sud Republike Hrvatske:

- odlučuje o suglasnosti zakona s Ustavom,
- odlučuje o suglasnosti drugih propisa s Ustavom i zakonom,
- može ocjenjivati ustavnost zakona te ustavnost i zakonitost drugih propisa koji su prestali važiti ako od tog prestanka do podnošenja zahtjeva ili prijedloga za pokretanje postupka nije prošlo više od godine dana,
- odlučuje povodom ustavnih tužbi protiv pojedinačnih odluka državnih tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnih osoba s javnim ovlastima kad su tim odlukama povrijedena ljudska prava i temeljne slobode, kao i pravo na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu zajamčeni Ustavom Republike Hrvatske,
- prati ostvarivanje ustavnosti i zakonitosti te o uočenim pojavama neustavnosti i nezakonitosti izvješće Hrvatski sabor,
- rješava sukob nadležnosti između tijela zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti,
- odlučuje, u skladu s Ustavom, o odgovornosti Predsjednika Republike,
- nadzire ustavnost programa i djelovanja političkih stranaka i može, u skladu s Ustavom, zabraniti njihov rad,
- nadzire ustavnost i zakonitost izbora i državnog referenduma i rješava izborne sporove koji nisu u djelokrugu sudova,
- obavlja druge poslove određene Ustavom.

VI. MJESNA, LOKALNA I PODRUČNA (REGIONALNA) SAMOUPRAVA

Članak 133.

Građanima se jamči pravo na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu.

Pravo na samoupravu ostvaruje se preko lokalnih, odnosno područnih (regionalnih) predstavničkih tijela koja su sastavljena od članova izabralih na slobodnim i tajnim izborima na temelju neposrednog, jednakog i općega biračkog prava.

Građani mogu neposredno sudjelovati u upravljanju lokalnim poslovima, putem zborova, referendumu i drugih oblika neposrednog odlučivanja u skladu sa zakonom i statutom.

Prava iz ovoga članka u Republici Hrvatskoj ostvaruju i građani Europske unije, u skladu sa zakonom i pravnom stečevinom Europske unije.

Članak 134.

Jedinice lokalne samouprave su općine i gradovi i njihovo područje određuje se na način propisan zakonom. Zakonom se mogu ustanoviti i druge jedinice lokalne samouprave.

Jedinice područne (regionalne) samouprave su županije. Područje županije određuje se na način propisan zakonom.

Zakonom se može glavnom gradu Zagrebu utvrditi položaj županije. Većim gradovima u Republici Hrvatskoj zakonom se mogu dati ovlasti županije.

U naselju ili dijelu naselja mogu se, u skladu sa zakonom, osnivati oblici mjesne samouprave.

Članak 135.

Jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, a osobito poslove koji se odnose na uređenje naselja i stanovanja, prostorno i urbanističko planiranje, komunalne djelatnosti, brigu o djeci, socijalnu skrb, primarnu zdravstvenu zaštitu, odgoj i osnovno obrazovanje, kulturu, tjelenu kulturu i sport, tehničku kulturu, zaštitu potrošača, zaštitu i unapređenje prirodnog okoliša, protupožarnu i civilnu zaštitu.

Jedinice područne (regionalne) samouprave obavljaju poslove od područnog (regionalnog) značenja, a osobito poslove koji se odnose na školstvo, zdravstvo, prostorno i urbanističko planiranje, gospodarski razvoj, promet i prometnu infrastrukturu te planiranje i razvoj mreže obrazovnih, zdravstvenih, socijalnih i kulturnih ustanova.

Poslovi lokalnog i područnog (regionalnog) djelokruga uređuju se zakonom. Prilikom dodjeljivanja tih poslova prednost će imati ona tijela koja su najbliža građanima.

Prilikom određivanja djelokruga jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mora se voditi računa o širini i prirodi poslova i o zahtjevima učinkovitosti i ekonomičnosti.

Članak 136.

Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju pravo u okviru zakona, svojim statutima samostalno urediti unutarnje ustrojstvo i djelokrug svojih tijela te ih prilagoditi lokalnim potrebama i mogućnostima.

Članak 137.

U obavljanju poslova iz svojeg djelokruga tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave samostalna su i podliježu samo nadzoru ustavnosti i zakonitosti ovlaštenih državnih tijela.

Članak 138.

Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju pravo na vlastite prihode kojima slobodno raspolažu u obavljanju poslova iz svojeg djelokruga.

Prihodi jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave moraju biti razmjerni njihovim ovlastima predviđenim Ustavom i zakonom.

Država je dužna pomagati finansijski slabije jedinice lokalne samouprave u skladu sa zakonom.

Članak 145.

Ostvarivanje prava koja proizlaze iz pravne stečevine Europske unije, izjednačeno je s ostvarivanjem prava koja su zajamčena hrvatskim pravnim poretkom.

Pravni akti i odluke koje je Republika Hrvatska prihvatile u institucijama Europske unije primjenjuju se u Republici Hrvatskoj u skladu s pravnom stečevinom Europske unije.

Hrvatski sudovi štite subjektivna prava utemeljena na pravnoj stečevini Europske unije.

Državna tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe s javnim ovlastima izravno primjenjuju pravo Europske unije.

Na temelju članka 150. Ustava Republike Hrvatske, Hrvatski sabor na sjednici_____ 2013. donio je

**ODLUKU
O PROGLAŠENJU PROMJENE USTAVA REPUBLIKE HRVATSKE**

- I. Proglašava se Promjena Ustava Republike Hrvatske koju je donio Hrvatski sabor na sjednici_____.

- II. Ova Odluka objavit će se u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR